

UPRAVNO SODIŠČE
REPUBLIKE SLOVENIJE
Oddelek v MARIBORU
Svetozarevska ulica 6
2000 MARIBOR

REPUBLIKA SLOVENIJA		
INFORMACIJSKI POOBLAŠČENEC		
Prejeto:	06-04-2010	Sig. znak: 0321
Vredn.:	Vredn.:	Priloge:
Šifra zadeve: 090-69/2009/4		

II U 227/2009-9

SODBA

V IMENU LJUDSTVA

Upravno sodišče Republike Slovenije, Oddelek v Mariboru je v senatu pod predsedstvom višje sodnice svetnice Vlaste Švagelj Gabrovec, ob sodelovanju višje sodnice svetnice Sonje Kočever in višje sodnice Violete Tručl kot članic senata ter Jelke Semenič kot zapisnikarice, v upravnem sporu, ki ga je sprožil tožnik Območno združenje Rdečega križa Maribor, Partizanska cesta 15, Maribor, ki ga zastopa sekretar Alojz Kovačič, zoper toženko Republiko Slovenijo, ki jo zastopa Informacijski pooblaščenec, Vošnjakova 1, Ljubljana, zaradi dostopa do informacij javnega značaja, o tožbi tožnika zoper odločbo toženke, št. 090-69/2009/1 z dne 11. 6. 2009, na nejavni seji dne 10. 3. 2010

odločilo:

Tožba se zavrne.

Obrazložitev:

Z izpodbijano odločbo je Informacijski pooblaščenec ugotovil, da je pritožba zoper molk organa (Območno združenje Rdečega križa Maribor, ki je tožnik v tem postopku) utemeljena ter odločil, da se zahtevi (prosilca, ki je prizadeta stranka v tem postopku) ugodi, ter da mora Območno združenje Rdečega križa Maribor v roku 15 dni po prejemu odločbe prosilcu omogočiti vpogled v dokument z naslovom „Namenska sredstva“ Ujma 2008“, pri čemer mora pri fizičnih osebah prekriti naslove bivališč. V obrazložitvi odločbe pooblaščenec navaja, da je prosilec dne 13. 1. 2009 na tožečo stranko po elektronski pošti naslovil dopis, v katerem je od organa v pisni obliki zahteval posredovanje imen in priimkov prejemnikov davkoplačevalskih sredstev, ki jih je Vlada RS za avgustovsko neurje namenila humanitarnim organizacijam Rdeči križ Slovenije in Karitas. Organ je dne 14. 1. 2009 prosilcu po elektronski pošti posredoval negativen odgovor, da do teh podatkov ni upravičen. Prosilec se je zato obrnil na informacijskega pooblaščenca, ki je njegovo vlogo

obravnaval kot pritožbo zaradi molka organa. Dne 21. 5. 2009 je tako toženka pri organu opravila ogled „in camera“ na podlagi 11. člena Zakona o informacijskem pooblaščenju (Uradni list RS, št. 113/2005 in spremembe, ZinfP). To pomeni izpeljavo odločanja „de novo“, pri čemer sam oceni in presodi dejstva, ki se nanašajo na razkritje zahtevanih podatkov. Pri ogledu je tožnik pooblaščenju pojasnil, da deluje kot društvo in ne vodi upravnih postopkov ter da ni dolžan posredovati poimenskega seznama prejemnikov sredstev. Pojasnil je tudi, da je kot izvajalec javnih pooblastil razdelil sredstva, ki jih je odobrila Vlada RS v skladu z osmo alineo 9. člena Zakona o Rdečem križu (Uradni list RS, št. 7/93, ZRKS). Tožena stranka je na podlagi ugotovitev ob pregledu zaključila, da je pritožba prosilca utemeljena. Pri tem je prvo ugotavljala, ali je organ zavezanec po Zakonu o dostopu do informacij javnega značaja (Uradni list RS, št. 51/2006-UPB2 in spremembe, ZDIJZ) ter ali gre pri dokumentih, ki jih je zahteval prosilec, za informacije javnega značaja. Organi, od katerih se lahko zahteva informacija javnega značaja so taksativno naštetih v prvem odstavku 1. člena ZDIJZ. Namen ZDIJZ pa je opredeljen v 2. členu, in sicer zagotavljanje javnosti in odprtosti delovanja organov ter omogočanje uresničevanja pravice posameznikov in pravnih oseb, da pridobijo informacije javnega značaja. Informacija javnega značaja je po določbi prvega odstavka 4. člena ZDIJZ informacija, ki izvira iz delovnega področja organa, s katero organ razpolaga in se nahaja v materializirani obliki. Iz navedenih določb izhaja, da je postopek dostopa do informacij javnega značaja namenjen pridobivanju informacij, ki so v povezavi z javnopravnim, oblastnim delovanjem. Pri tem pa ni pomembna konkretna oblika tega delovanja, temveč da se javne naloge izvršujejo na podlagi norm javnega prava skladno z namenom varstva javnega interesa. Informacija javnega značaja je torej tista informacija, ki je povezana s katerokoli javno ali upravno funkcijo organa. To izhaja tako iz sodbe Vrhovnega sodišča Up 122/2006, kakor tudi priporočila št. 2 Odbora ministrov državam članicam o dostopu do uradnih dokumentov sprejeta v okviru Sveta Evrope z dne 21. 2. 2002. Toženka ugotavlja, da je tožnik del organizacije Rdečega križa Slovenije, katerega delovanje ureja ZRKS. Iz določb ZRKS pa izhaja, da je tožnik humanitarna organizacija nacionalnega pomena, ki izvaja tudi javna pooblastila. Po določbi 9. člena ZRKS kot javno pooblastilo izvaja tudi naloge v zvezi s pomočjo žrtvam v naravnih in drugih nesrečah. Prav tako se delovanje Rdečega križa financira tudi iz proračuna Republike Slovenije. Prosilec je od tožnika zahteval poimenski seznam posameznikov, ki so prejeli sredstva, ki jih je v zvezi z neurji v letu 2008 Rdečemu križu namenila Vlada RS. Navedena sredstva so se zagotovila iz proračuna Republike Slovenije, in sicer v višini 1,500.000,00 €. Glede na navedeno gre v zvezi s tem po mnenju toženke za porabo javnih sredstev za izvajanje javnih pooblastil, zato je Območno združenje Rdečega križa Mariboru v tem delu zavezanec za posredovanje informacij javnega značaja. Toženka tako ugotavlja, da se informacije, ki jih je zahteval prosilec, nanašajo na izvrševanje javnega pooblastila ter na vprašanje porabe javnih sredstev, ter da to spada v delovno področje organa, zato gre za informacijo javnega značaja. Prav tako organ z zahtevano informacijo razpolaga in le ta izpolnjuje tudi kriterij glede materializirane oblike. Toženka je v zvezi s tem tudi ugotavljala, ali so podane izjeme v smislu 6. člena ZDIJZ. Pri tem je ugotovila, da dokument, ki je predmet prosilčeve zahteve, vsebuje osebne podatke posameznikov, ki so prejeli namenska sredstva in sicer njihova imena, priimke ter naslove. Ti podatki predstavljajo izjemo od prosto dostopnih informacij javnega značaja, vendar se to nanaša samo na fizične osebe, ne pa tudi na pravne osebe. Glede pravnih oseb namreč predstavlja izjemo le podatek, ki je poslovna skrivnost po ZGD-1. V konkretnem primeru višina prejetih sredstev in njihov namen ne morejo predstavljati poslovne skrivnosti, saj ti podatki kot takšni niso označeni v dokumentu. Po stališču toženke pa je potrebno v obravnavanem primeru upoštevati tudi določbo tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ, po kateri se sme, ne glede na morebiten obstoj izjem iz prvega odstavka tega člena (torej tudi izjeme varstva osebnih podatkov) dostop do zahtevanih informacij dovoliti, če gre za podatke o uporabi javnih sredstev ali podatke povezane z opravljanjem javne funkcije ali delovnega

razmerja javnega uslužbenca. V konkretnem primeru torej ne glede na obstoj izjem iz prvega odstavka 6. člena ZDIJZ poimenski seznam tako fizičnih kot pravih oseb, ki so bile prejemniki sredstev iz naslova humanitarne pomoči, predstavlja prost dostop informacij javnega značaja. Istočasno je v konkretnem primeru potrebno uporabiti tudi institut delnega dostopa v skladu s 7. členom ZDIJZ. Naslovi prejemnikov namenskih sredstev namreč niso podatki, ki bi bili povezani s porabo javnih sredstev, ter iz tega vidika predstavljajo izjemo od dostopa do informacije javnega značaja. Upošteva je navedeno je toženska odločila, da mora tožnik podatke prikriti v rubriki „naslov“.

Tožnik v tožbi navaja, da je po odločitvi glavnega odbora RKS prejel finančna sredstva v višini 22.105,00 € za upravičence za odpravo posledic toče, vetra in dežja v juliju in avgustu 2008. Takoj po neurju je tožnik pozval vse lokalne skupnosti, da čim prej posredujejo zbrane podatke o škodi. Tako so prejeli podatke od komisije za ocenjevanje škode Mestne občine Maribor, Občine Hoče-Slivnica ter Občine Starše. Prav tako je tožnik pozval vse upravičence, da posredujejo zahtevane listine ter nato ob upoštevanju kriterijev za dodelitve pomoči v RKS razdelil sredstva 52 upravičencem po 150,00 €, 250,00 €, 350,00 €, 500,00 € in 800,00 €. Prosilca je najprej po telefonu želel dobiti pisno imena in priimke prejemnikov sredstev. Ob razgovoru mu je tožnik razložil postopek zbiranja podatkov o upravičencih do humanitarne pomoči ter način dodeljevanja sredstev. Pokazal mu je tudi dopis ocenjene škode za objekt _____, kateremu je bilo nakazano 500,00 € finančne pomoči. Prosilcu je naknadno posredoval tudi dopis, v katerem mu je pojasnil, da tožnik ne izvaja upravnega postopka, zato ne more izdati odločbe o njegovih zahtevi. Tožnik se ne strinja z ugotovitvijo toženke, da je pritožba prosilca utemeljena. Rdeči križ namreč humanitarne pomoči ne deli po javno pravnih predpisih, temveč po kriterijih in merilih, ki jih sprejme njegov ustrezen organ. Prav tako je tožnik posredoval vse podatke o prejemnikih pomoči ustreznemu ministrstvu. Opredelitev toženke, da imajo sporne informacije naravo informacije javnega značaja ter da se nanašajo na izvrševanje javnega pooblastila RKS, bodo imele za tožnika neslutene posledice, saj bi to pomenilo, da bo lahko vsak državljani zahteval podatke o prejemnikih humanitarne pomoči, ki jih deli RK. Pri tem pa so sredstva zbrana na osnovi članarin, prostovoljnih prispevkov, donacij, sponzorskih prispevkov ter tudi proračuna. Nerazumljivo je, da se v obravnavanem primeru ne uporabi izjema po 3. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, saj gre za podatek, katerega razkritje pomeni kršitev varstva osebnih podatkov. Nepravilna je tudi odločitev, da podatek prejemnikov humanitarne pomoči ni poslovna skrivnost. Tožnik ima poslovnik o poslovni skrivnosti, ni pa na potrdilo o dodelitvi humanitarne pomoči pisalo, da je to poslovna skrivnost. Da je odločitev toženke sporna, kaže tudi njena odločitev o uporabi instituta delnega dostopa, ker je potrebno prikriti podatke o naslovih. Tožnik predlaga, da sodišče izpodbijano odločbo odpravi ter da se pojasnijo razlogi, zakaj podatki prejemnikov humanitarne pomoči RKS niso podatki javnega značaja, predvsem pa, da se do dajanja podatkov opredeli Vlada RS, ki je namenila sredstva za odpravo posledic neurja.

Tožena stranka v odgovoru na tožbo vztraja pri razlogih svoje odločbe ter predlaga, da sodišče tožbo zavrne. V zvezi z očitkom tožnika, da bodo lahko tretje osebe z osebnimi podatki manipulirale, navaja, da je bistvo zakonske ureditve dostopa do informacij javnega značaja načelo prostega dostopa. To pomeni, da zainteresirani osebi ni treba izkazovati razloga, zaradi katerega želi neko informacijo. Prav tako ni v duhu ZDIJZ, da organ presoja, kakšne namene imajo prosilci s pridobljenimi informacijami javnega značaja. Kolikor pa bi pri tem prišlo do nezakonitega delovanja, pa je na voljo mnogo drugih pravnih sredstev, med drugim tudi sodno varstvo. Organi morajo pri svojih odločitvah o dostopu do informacij javnega značaja upoštevati zakonske določbe, ne morejo pa odločati arbitrarno.

v odgovoru na tožbo navaja, da tožnik v tožbi navaja neresnične podatke, ko trdi, da mu je pokazal zahtevane informacije. Meni, da bi moral Rdeči križ pomagati tistim, ki so pomoči potrebni, ne pa podpirati tistih, ki že imajo preveč.

Tožba ni utemeljena.

Po presoji sodišča je odločitev tožene stranke v izpodbijani odločbi pravilna in zakonita. Pri tem je toženka glede svoje odločitve navedla tudi pravilne razloge, na katere se sodišče sklicuje in jih v izogib ponavljanju ponovno ne navaja (drugi odstavek 71. člena Zakona o upravnem sporu, Uradni list RS, št. 105/2006, ZUS-1).

V obravnavanem primeru je prosilec od tožeče stranke zahteval podatke (z imeni in priimki) prejemnikov denarne pomoči, ki je bila razdeljena iz naslova namenskih sredstev za odpravljanje posledic neurja v mesecu avgustu leta 2008. Za tožečo stranko je sporna odločitev toženke, da je organ, zavezan za dajanje informacij javnega značaja, ter da poimenski seznam prejemnikov sredstev pomoči predstavlja informacijo javnega značaja.

Po določbi 1. člena ZDIJZ so zavezanci za dajanje informacij javnega značaja državni organi, organi lokalnih skupnosti, javne agencije, javni skladi in druge osebe javnega prava, nosilci javnih pooblastil in izvajalci javnih služb. Rdeči križ Slovenije, katerega sestavni deli so območna združenja, na podlagi ZRKS opravlja naloge kot javno pooblastilo. Med te naloge sodi tudi izvajanje ukrepov za sprejemanje in nastanitev evakuiranega prebivalstva in drugih ogroženih ljudi ter druge ukrepe, ki lahko prispevajo k preskrbi ogroženih in prizadetih ljudi (osma alineja prvega odstavka 9. člena ZRKS). Prav tako ZRKS določa, da sredstva za delovanje RK med drugim zagotavlja tudi proračun Republike Slovenije.

Kot informacijo javnega značaja v skladu s 4. členom ZDIJZ predstavlja informacija, ki izvira iz delovnega področja organa, nahaja pa se v obliki dokumenta, zadeve, dosjeja, registra, evidence ali drugega dokumentarnega gradiva, ki ga je organ izdelal sam, v sodelovanju z drugim organom, ali pridobil od drugih oseb. Po citirani določbi torej morajo biti izpolnjeni trije osnovni pogoji, da lahko govorimo o obstoju informacije javnega značaja in sicer, da mora informacija izvirati iz delovnega področja organa, da mora organ z njo razpolagati ter da se nahaja v materializirani obliki.

V konkretnem primeru je tožnica kot nosilka javnih pooblastil razdelila upravičencem javna sredstva, ki jih ji je Vlada RS za namen odprave posledic neurij v letu 2008 zagotovila iz proračuna RS. Navedene okoliščine v postopku tudi niso sporne. Sodišče zato soglaša z ugotovitvijo tožene stranke, da je tožnica v tem primeru, ko je šlo za porabo javnih sredstev v okviru izvajanja njenih javnih pooblastil, zavezanica za posredovanje informacij javnega značaja. Prav tako imajo podatki o prejemnikih navedenih sredstev naravo informacije javnega značaja v smislu 4. člena ZDIJZ, saj informacija izvira iz delovnega področja tožnice, nahaja se v obliki dokumenta ter tožeča stranka z njo razpolaga.

Zahteva prosilca se je nanašala na posredovanje podatkov o imenih in priimkih prejemnikov namenskih sredstev za odpravo posledic neurij v letu 2008. Razkritje osebnih podatkov v skladu z določbo prvega odstavka 6. člena ZDIJZ lahko predstavlja izjemo od prostega dostopa do zahtevane informacije. Tako je v 3. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ določeno, da organ zavrne zahtevane informacije, če se zahteva nanaša na osebni podatek, katerega razkritje bi pomenilo kršitev varstva osebnih podatkov v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov. Razkritje osebnega podatka pa je lahko pod določenimi pogoji dopustno tudi v okviru izvrševanja pravice do dostopa do informacij javnega značaja. Po

tretjem odstavku 6. člena ZDIJZ se namreč ne glede na določbe prvega odstavka tega člena dostop do zahtevane informacije dovoli, če gre za podatke o uporabi javnih sredstev ali podatke povezane z opravljanjem javne funkcije ali delovnega razmerja javnega uslužbenca, razen v primerih iz 1. in 5. do 8. točke prvega odstavka ter v primerih, ko zakon, ki ureja javne finance, ali zakon, ki ureja javna naročila, določa drugače. Ker gre v obravnavanem primeru za podatke v zvezi z uporabo javnih sredstev, ter ne gre za izjeme iz tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ, se sodišče strinja s presojo tožene stranke, da je bil v obravnavanem primeru ZDIJZ pravilno uporabljen in da bi morala tožeča stranka podatke posredovati tako, kot ji je bilo naloženo z izpodbijano odločbo. Sodišče zato kot neutemeljen zavrača tožbeni ugovor, da so bile določbe 6. člena ZDIJZ nepravilno uporabljene.

Glede na obrazloženo na drugačno odločitev sodišča tudi ne morejo vplivati ostali tožbeni ugovori tožeče stranke. Za opredelitev informacije javnega značaja namreč ni pomembno, da tožnica razdeljuje pomoč na podlagi kriterijev, ki jih je sprejel njen organ, niti okoliščina, da je podatke o razdeljeni pomoči posredovala pristojnemu ministrstvu. Ker se izpodbijana odločba informacijskega pooblaščenca nanaša na konkretni primer delitve sredstev za odpravo posledic neurij, tudi ne more vplivati na siceršnje delovanje tožnice in razdeljevanje humanitarne pomoči v drugih primerih. Podatki o prejemnikih humanitarne pomoči tudi ne morejo predstavljati poslovne skrivnosti, saj lahko izjeme po prvem odstavku 6. člena ZDIJZ predstavljajo le podatki, ki so na podlagi zakona, ki ureja tajne podatke, opredeljeni kot tajni, ali podatki, ki so opredeljeni kot poslovna skrivnost v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe. V obravnavani zadevi pa ne gre za takšne primere, zato tožnica tega tudi ne more urediti s svojim poslovníkom.

Po vsem navedenem je sodišče ugotovilo, da je izpodbijana odločba pravilna in zakonita, tožba pa neutemeljena, zato jo je zavrnilo na podlagi prvega odstavka 63. člena ZUS-1.

PRAVNI POUK: Pritožba zoper to sodbo ni dovoljena (prvi odstavek 73. člena ZUS-1).

V Mariboru, dne 10. 3. 2010

Predsednica senata
Vlasta Švagelj Gabrovec, l. r.

Ta prepis je soglasen z izvornikom
Podpis pristojne senatske osebe: